

PODUCZYĆ SIĘ (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w pod-).

fut 2 sg poduczysz się (1). \diamond 3 sg poduczy się (1). \diamond *praet* 3 sg m poduczył się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII (z Cn) – XVIII w.

Zdobyc trochę wiedzy, wiadomości, nabyć umiejętności (3) : á gdy [Dworzanin] iuż to poczuie w łobie/ iż łie poduczył/ wiele tym łobie pomoże/ kiedy vżrzy rozmaíte ludzie theyże profellfey GórnDworz E6v.

poduczyć się czego (1): Bo á co mu [dziecięciu] potym iáko Circes ludziom głowy odmieniáá/ álbo iáko Vlixes pływał/ álbo co Helenká broiáá/ [...] ácz to potym powoli gdy łie iuż czego inšzego poduczy nie wádzi łobie dla krotofile czytáć. RejZwierc 12.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): A ták czytay ty kfiáškzi niemałzli co dzyááć/ Poduczyłz łie iáko małz łwą powinność chowáć. RejZwierc 120v.

Formacje współrdzenne cf UCZYĆ.

Cf [PODUCZON]

KW, AL